

بسم الله الرحمن الرحيم

جلسه اول ۱۳۹۷/۰۷/۰۲

موضوع:

توصیه های اخلاقی و اهمیت توجه به امام عصر ارواحنا فداه

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين و هو خير ناصر و معين الحمد لله و الصلاة على رسول الله و على آله آل الله لا سيما على مولانا بقية الله و اللعن الدائم على أعدائهم أعداء الله الى يوم لقاء الله الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْ لَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ.

خدا را شاکر هستیم که توفیق داد سال تحصیلی ۹۷-۹۸ را آغاز کردیم امیدواریم که خدای عالم به آبروی محمد و آل محمد به آنچه که رضای خود و رضای ولیش در آن است موفقمان بدارد که اعمالمان خالص برای او باشد که یکی از نشانه‌های قبولی اعمال است.

ان شاء الله از اول سال ما تلاش کنیم و هر روز صبح که بیدار می‌شویم نیت همان تعبیر حضرت

ابراهیم علی نبینا وآله وعلیه السلام

(قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)

سوره انعام(۶): آیه ۱۶۲

را داشته باشیم.

یعنی تلاش کنیم همه چیزمان درس خواندن، مطالعه کردن، مباحثه کردن، غذا خوردن و خوابیدنمان برای خدای عالم باشد.

« لِيَكُنْ لَكَ فِي كُلِّ شَيْءٍ نَيْبَةٌ حَتَّىٰ فِي النَّوْمِ »

الطبرسی، حسن بن فضل، (المتوفی ۵۴۸هـ)، مکارم الاخلاق، ص ۴۶۴، منشورات الشریف الرضی، الطبعة: السادسة، ۱۳۹۲هـ.

توصیه رسول اکرم به ابوذر است که حتی خواب و غذایت هم خالص برای خدا باشد، که اگر این چنین باشد همه اعمال ما «وردا واحده» می شود، پاداشی که خدای عالم به ما می دهد، پاداش بندگان صالح است.

یکی از راههای موفقیت این است آخر شب که می خواهیم به رختخواب برویم ۵- تا ۱۰ دقیقه وقت بگذاریم کارهایی که در طول روز انجام دادیم را روی کاغذ بیاوریم و بنویسیم که امروز چقدر کار برای خدا کردیم و یا خدای ناکرده چقدر گناه از ما سر زده است. نستجیر بالله چقدر غیبت کردیم و چقدر دروغ گفتیم، به نامحرم نگاه کردیم به سر زن و بچه فریاد کشیدیم همه اینها را روی کاغذ بیاوریم همان تعبیر امام کاظم سلام الله علیه که می فرماید:

« لَيْسَ مِنْهُ مَنْ لَمْ يُحَاسِبْ نَفْسَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ »

از شیعیان ما نیست کسی که بیست و چهار ساعت از عمرش بگذرد و کارهای روزانه اش را مرور نکند.

الكليني الرازي، أبو جعفر محمد بن يعقوب بن إسحاق (متوفى ۳۲۸ هـ)، الأصول من الكافي، ج ۲، ص ۴۵۳، تحقيق: غفاری، علي اکبر ناشر: اسلاميه، تهران، الطبعة الثانية، ۱۳۶۲ هـ.ش.

یعنی به حساب زندگی خودش نرسد و به حساب کارهایی که از او صادر می‌شود نرسد. اگر واقعا ما آخر روز دیدیم روز پر از موفقیتی داشتیم، کارهایمان خالص برای خدای عالم بود این‌ها را نشانه‌ی رضایت خدا و نشانه‌ی رضایت حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف بدانیم، زیرا اخلاص چیزی نیست که به هرکس بدهند. در حدیث قدسی داریم که خدای متعال می‌فرماید: من فقط به بندگان خالص خودم، بندگان که دوستشان دارم توفیق اخلاص می‌دهم. این که به ما توفیق اخلاص در کارهای روزانه داده است نشانه‌ی دوستی و محبت و عنایت خدای عالم و عنایت حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء به ما است. لذا خدا را شاکر باشیم، اگر روزمان گذشت و اخلاصی در ما نبود خدای ناکرده همین‌طوری به صورت روزمره کارهایمان سپری شد، باید استغفار کنیم و از خدای عالم طلب مغفرت کنیم شاید خدای عالم با این استغفارمان ما را مورد رحمت و مغفرت و محبت خویش قرار بدهد و اخلاصش را برای ما ارزانی بدارد و درهای اخلاص را به روی ما بگشاید، این خیلی نکته ظریفی است، زیرا اخلاص مقدمه‌ی موفقیت است.

نکته‌ی دیگری که ان شاء الله ما باید در طول این سال تحصیلی ملاک کارمان قرار بدهیم این است که امروز وظیفه ما طلبه‌ها و کسانی که در اردوگاه آموزشی حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء هستیم و افتخار سربازی این بزرگوار را داریم ببینیم حضرت ولی عصر ارواحنا فداه از ما چه می‌خواهد؛ زیرا ما سرباز هستیم و او فرمانده است. سرباز تمام تلاشش را به کار می‌گیرد که طبق دستور فرمانده حرکت کند، و طبق دستور فرمانده عمل کند، تلاش می‌کند که رضایت

فرمانده خودش را به دست بیاورد. ما تلاش کنیم ببینیم اصلا در طول روز به یاد مولایمان و صاحب نعمت‌مان آن کسی که نفس کشیدن ما هم به برکت وجود او است هستیم یا نه؟

«بیمنه رزق الوری و بوجوده ثبتت الأرض و السماء»

قمی، شیخ عباس، (متوفای ۱۳۵۹هـ)، مفاتیح الجنان، ص ۸۵، انتشارات اسوه، قم.

هر نعمتی به ما از طرف خدای عالم می‌رسد واسطه‌ی ما حضرت ولی عصر ارواحنا لتراب مقدمه الفداء است و حتی اگر ما یک آدم وظیفه شناس و قدر شناس هم باشیم، اگر کسی در حق ما خوبی کند تلاش می‌کنیم از او تشکر کنیم و به یاد او باشیم.

بنییم در طول روزمان از صبح تا غروب چندبار به یاد حضرت ولی عصر می‌افتیم چند بار از او تشکر می‌کنیم، چند بار او را بین خودمان و خدای عالم قرار می‌دهیم! می‌گویید مرحوم آیت الله کوهستانی رضوان الله تعالی علیه یکی از توفیقاتش این بود که روزانه چندین بار حضرت ولی عصر را یاد می‌کرد، یکی از کسانی که تشرف خدمت حضرت ولی عصر پیدا کرده بود، حضرت قریب به این مضمون به او فرموده بودند که به آقای کوهستانی سلام برسانید ایشان خیلی به یاد ما هست. قطعاً اگر ما به یاد حضرت ولی عصر باشیم او هم به یاد ما است در این هیچ شک و شبهه‌ای نیست، بلکه فراتر از آن او به یاد ما است که ما به یاد او هستیم. تا که از جانب معشوق نباشد کشتی / کوشش عاشق بیچاره به جایی نرسد.

(وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ)

(سوره انسان (۷۶): آیه ۳۰)

هر آن چه که شما اراده می‌کنید از شما کاری سر می‌زند همه این‌ها مسبوق به مشیت الله است تا مشیت الهی به چیزی تعلق نگیرد آن چیز لباس هستی نمی‌پوشد.

«ما شاء الله كان وما لم يشأ لم يكن»

در آن هیچ شک و شبه‌ای نیست.

«لا حول ولا قوة الا بالله ؛ لا مؤثر في الوجود إلى الله»

به تعبیر امام راحل رضوان الله تعالی علیه در حدیث تفویض و حدیث مشیت

«ان الله خلق الاشياء بالمشية وخلق المشية بنفسها دون مشية اخرى»

خدای عالم، مشیت را مستقیم و بدون واسطه آفرید و بعد خلایق و هستی را به واسطه مشیت آفرید

«ان الله خلق الاشياء بالمشية وخلق المشية بنفسها دون مشية اخرى»

بعد امام راحل روایت امام صادق سلام الله علیه را می‌گوید که حضرت فرمودند:

«نحن مشية الله»

مشیت الهی که اول ما خلق الله است ما هستیم

لذا باید دقت بکنیم این نعمت‌های الهی که از طرف خدای عالم به ما می‌رسد واسطه این نعمت‌ها حضرت ولیعصر ارواحنا لتراب مقدمه الفداء است دوستان تلاش کنیم روزانه قبل و بعد

درس، قبل و بعد از نماز، موقع خوابیدن و بیداری تلاش کنیم یادی از حضرت ولیعصر ارواحنا فداه کرده باشیم.

برای اجابت دعا و سلامتی آن حضرت و تعجیل در فرج آن حضرت هم از خدای عالم طلب کنیم و در روایت هم داریم آن کسانی که خالصانه و مصراانه برای حضرت ولیعصر دعا می‌کنند حضرت هم برای آن‌ها دعا می‌کند. دعای ما در حق خودمان معلوم نیست به اجابت برسد یا نرسد؛ ولی دعای حضرت ولیعصر که حجت الهی است قطعاً به اجابت می‌رسد.

تلاش کنید هر روز بعد از نماز صبح مقید به خواندن زیارت آل یاسین باشید زیارت آل یاسین برخلاف دیگر زیارت‌ها است، در این‌جا در حقیقت عرضه کردن عقاید به حضرت ولیعصر ارواحنا فداه است و حضرت را شاهد می‌گیرد.

«أَتِي أَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ إِنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَ أَهْلُهُ وَ أَشْهَدُكَ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ وَ الْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَ الْحُسَيْنَ حُجَّتُهُ»

یابن رسول الله، من تو را شاهد و گواه می‌گیرم...

مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار (ط - بیروت)،

۱۱۱جلد، دار إحياء التراث العربي - بیروت، چاپ: دوم، ۱۴۰۳ ق. ج ۵۳؛ ص ۱۷۱

تا به این‌جا می‌رسد:

«وَأَشْهَدُكَ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ الْمِيزَانَ حَقٌّ، وَالصِّرَاطَ حَقٌّ»

در حقیقت زیارت آل یاسین یک دوره عرضه کردن عقاید به حضرت ولیعصر ارواحنا فداه است، مثل عبدالعظیم حسنی که خدمت امام هادی می‌آید می‌گوید یابن رسول الله می‌خواهم عقائدتم را به شما عرضه بکنم عقائدتم صحیح است یا صحیح نیست!

دعایی هم که در آخر آل یاسین است ، دعای خیلی عجیبی است، این تعابیر را ما در دیگر زیارت‌ها نداریم.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَ كَلِمَةِ نُورِكَ وَ أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَ صَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَ فِكْرِي نُورَ الثَّبَاتِ وَ عَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَ قُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَ لِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ»

تعابیر، تعابیر خیلی بزرگی است ولذا بزرگان ما مانند حضرت آیت‌الله وحید به طلبه‌ها خیلی توصیه می‌کنند حتماً اول صبح به خواندن زیارت آل یاسین ملتزم باشند. حتی بعضی‌ها بر این باور هستند که اگر کسی یک سال سر یک ساعت معین و با حضور، زیارت آل یاسین را بخواند خدای عالم، به او توفیق تشرف عنایت می‌کند.

یکی از راه‌های رسیدن به شرف زیارت حضرت بقية الله الاعظم ارواحنا فداه خواندن همین زیارت آل یاسین است؛ لذا ان شاء الله زیارت آل یاسین را دوستان فراموش نکنند.

نکته دیگر زیارت جامعه کبیره است از لوازم ضروری یک طلبه است که در حقیقت ارتباط با ائمه معصومین سلام الله علیهم اجمعین است. خدا آیت‌الله نجفی مرعشی را بیامرزد ما هر وقت در منزل خصوصی‌شان خدمت ایشان می‌رسیدیم توصیه می‌کردند تلاش کن که هر روز جامعه کبیره را بخوانی و آن را ترک نکن.

اگر هم نتوانستید هفته‌ای یک بار هم کنار نگذارید آن هم یک دوره اعتقادات شیعه است فقط یک زیارتنامه نیست در حقیقت یک سری معتقداتی است که ما به ائمه معصومین سلام الله علیهم اجمعین داریم عرضه می‌کنیم

شما از اول این زیارت را ببینید:

«واشهد انکم الائمة الراشدون المهدیون»

تمام این‌ها اعتقادات ثابت شیعه است

«السَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللَّهِ، وَ مَشَاكِي نُورِ اللَّهِ، وَ مَسَاكِينِ بَرَكَاتِهِ اللَّهِ، وَ مَعَادِنِ حِكْمَةِ اللَّهِ، وَ خَزَائِنِ عِلْمِ اللَّهِ، وَ حَفَظَةِ سِرِّ اللَّهِ، وَ حَمَلَةِ كِتَابِ اللَّهِ، وَ أَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ، وَ دُرِّيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، وَ رَحْمَةِ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ»

ابن مشهدی، محمد بن جعفر، المزار الكبير (لابن المشهدي)، اجلد، دفتر انتشارات اسلامی

وابسته به جامعه مدرسین حوزه علمیه قم - قم، چاپ: اول، ۱۴۱۹ ق، ص ۵۲۵

تا آن جا که می‌گوید:

«أَشْهَدُ اللَّهَ وَ أَشْهَدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ، وَ بِمَا آمَنْتُمْ بِهِ، كَافِرٌ بَعْدُوكُمْ وَ بِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ»

تمام این‌ها یک دوره اعتقاداتی است که ما به معصوم عرضه می‌کنیم البته حاج آقای مرعشی می‌گفت هر روز به نیت یکی از معصومین بخوانید جامعه کبیره، به نیت رسول الله صلی الله علیه و سلم و حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها خوانده نمی‌شود به نیت سایر معصومین از

حضرت امیر تا حضرت ولیعصر خوانده می‌شود می‌گفت مثلاً حضرت امیر را مخاطب قرار دهید ولی مجموع ائمه را در نظر بگیرید.

تمام که می‌شود دوباره از حضرت امیر شروع کنید تا حضرت ولیعصر ارواحنا فداه خاتمه بدهید و خیلی عجیب است آن‌ها که ملتزم به خواندن جامعه کبیره هستند مورد عنایات خاصی قرار می‌گیرند. البته باید حضور قلب باشد. بدون حضور قلب، ثواب هم به ما بدهند ثواب خستگی به ما می‌دهند همین که دهان‌مان خسته شده و زحمت کشیدیم قطعاً یک پاداشی به ما می‌دهند. مثل آن بنده خدایی که به جنگل رفته بود یک کسی درخت‌ها را با تبر می‌برد آن شخص هر چه تبر می‌زد او هم یک هقّ می‌زد! هیزم شکن وقتی هیزم‌ها را در بازار برد بفروشد این آقا گفت من هم شریک هستم! گفت شما کاری کردی؟ گفت شما وقتی که تبر را می‌زدی من هم یک هقّ می‌گفتم!

این دو نفر دعوی‌شان شد پیش قاضی رفتند قاضی گفت آقا درست است ایشان هم با شما شریک است شما چقدر پول گرفتید؟ گفت: مثلاً ۲۰ درهم قاضی گفت: پول‌ها را به من بده. قاضی پول‌ها را گرفت و پول‌ها را به زمین می‌زد صدا می‌کرد گفت آقا جان مزد شما همین است. مزد هقّ گفتن، شنیدن صدای پول‌ها است!

ما در نماز و دعاهای‌مان اگر حضور نباشد قطعاً پاداش به ما می‌دهند ولی به اندازه‌ای که خسته شدیم و دهان‌مان را باز کردیم به اندازه‌ای که نشستیم و پا و کمرمان درد گرفت همین اندازه به ما پاداش می‌دهند؛ ولی پاداش واقعی با حضور قلب است در نماز امام صادق می‌فرماید اگر شما یک سوم نماز حضور دارید یک سوم نماز و اگر یک پنجم حضور دارید یک پنجم برای شما نوشته می‌شود. چه بسا بنده‌ای هفتاد سال از عمرش می‌گذرد یک رکعت نماز ندارد چون حضوری ندارد

ولذا تلاش کنیم در دعا‌های مان و در نمازمان حتما حضور قلب را رعایت کنیم حضور شرط اجابت و شرط پاداش است، حضور، شرط عنایت است، تا حضور نباشد قطعاً هیچ خبری از دعاها و تلاش‌های ما نیست.

دوستان عزیز حضور قلب هم چیزی نیست که در بازار بفروشند و ما برویم بخریم، کاشتنی نیست ببریم بکاریم و آب بدهیم رشد کند و درو کنیم. اولاً باید از خدای عالم مصرانه بخواهیم که ما حضور قلب داشته باشیم.

ثانیاً خود ما هم تلاش کنیم. به تعبیر مرحوم آقای نخودکی رضوان الله تعالی علیه حضور قلب، مثل خوش خطی است، یک کسی که قلمش خوب باشد و خوش خط باشد پیش استادی می‌رود مدام تمرین می‌کند تا خط طاهر خوشنویس پیدا می‌کند. حضور قلب هم به همین شکل نیاز به تمرین دارد مخصوصاً آداب الصلاة مرحوم شهید را مطالعه کنید روش‌های خاصی برای به دست آوردن حضور آورده‌اند که مثلاً یکی از چیزهایی که مرحوم شهید در آداب الصلاة دارد این است قبل از این که بسم الله الرحمن الرحیم بگوییم قلب ما یک دفعه بسم الله بگوید بعد زبان ما بگوید. قبل از این که الحمد لله بگوییم قلباً با تمام وجود می‌گوییم الحمد لله رب العالمین تمام رگ و پوست و استخوانمان الحمد لله بگوید بعد به زبان بیاوریم این یکی از راه‌هایی است که می‌شود تمرین کرد.

به ائمه هم باید توسل کرد امام راحل رضوان الله تعالی علیه تعبیری دارد می‌گوید آن‌هایی که توان حضور قلب ندارند توجه به معانی الفاظ ندارند نیت کنند آنچه که شارع مقدس اراده کرده آنچه که حضرت ولیعصر از این الفاظ اراده کرده خدایا من هم آن را اراده می‌کنم. بعد ایشان مثال می‌زند یک قصیده عربی را به دست بچه می‌دهند آن بچه در محضر پادشاه و بزرگی

می‌خواند این بچه اصلاً معنای اشعار را نمی‌داند ولی در مجموع می‌داند مدح این بزرگ است، در مجموع می‌داند از این بزرگ تعریف می‌کند اگر ما در نمازمان همین حالت را داشته باشیم که ما نمی‌دانیم معانی واقعی این الفاظ چیست، ولی حقیقت بدانیم که در محضر خدای عالم هستیم و خدای عالم را مدح می‌کنیم.

البته در روایت می‌گوید آن کسی که در نماز طرف راست و چپش را بشناسد نمازش، نماز نیست باید نماز یک طوری باشد کسانی که سمت راست و چپ ما هستند اصلاً توجه نداشته باشیم.

مرحوم آیت‌الله العظمی خوانساری رضوان الله تعالی علیه را وقتی می‌خواستند عمل کنند وقتی خواستند ایشان را بیهوش کنند گفت نمی‌خواهم بیهوشم کنید. گفتند آقا نمی‌شود گفت من شبهه دارم که در آن حالت بیهوشی آدم غفلتی که می‌کند مشکلی پیش بیاید، ایشان می‌گوید من حرفی ندارم بعد ایشان را ظاهراً عمل قلب باز می‌کنند وقتی عمل تمام شد گفتند چطوری؟ گفت من همان لحظه توجه به خدای عالم داشتم که اصلاً نفهمیدم عملی صورت گرفت، نفهمیدم که بدن من زیر تیغ جراحی شما رفت.

همان ماجرای که از حضرت امیر نقل شده _ اگر صحیح باشد- تیغی بر ران مبارکشان فرو رفت گفتند در نماز بکشید ایشان در نماز متوجه نمی‌شود این قضیه را نقل می‌کنند درست است یا نه من کار ندارم ولی ائمه علیهم السلام این طوری بودند در حال نماز آن چه که در اطرافشان اتفاق می‌افتاد باعث حواس پرتی ایشان نمی‌شد.

در رابطه با امام سجاد یا امام باقر سلام الله علیهما است که فرزندشان در حال نماز به چاه می‌افتد زن و بچه شیون و داد و فریاد می‌کنند حضرت بعد از این که نمازش تمام می‌شود می‌بیند

زن و بچه در حال شیون هستند می‌گویند چه خبر است؟ گفتند متوجه نشدید؟ فرمودند: نه من صدا و شیونی نشنیدم.

لذا تلاش کنیم به سمت نمازهای این‌چنینی حرکت کنیم، در نماز التفات نداشته باشیم که در سمت راست و چپ ما چه اتفاقی می‌افتد وقتی ما در محضر یک بزرگی هستیم آن‌چنان غرق تماشا و صحبت‌های ایشان می‌شویم که واقعاً توجه نداریم که در سمت راست و چپ‌مان چه خبر است؟ این عمل طبیعی است این ویژگی‌هایی است که خدای عالم در روح ما قرار داده ولذا تلاش کنیم این روحیه را در خودمان احیاء کنیم.

و مرحوم آقای نخودکی می‌گویند کسی اگر دنیا را می‌خواهد نماز با حضور قلب و اول وقت بخواند، آخرت می‌خواهد به همین شکل، مقامات عالی می‌خواهد به همین شکل، رفع گرفتاری می‌خواهد به همین شکل حاجت دارد و از خدای عالم حاجت می‌خواهد به نماز بچسبد.

ما در اذان و اقامه‌مان روزی ۱۰ بار می‌گوییم: حی علی خیر العمل یعنی بهتر از نماز، چیزی نیست اگر بنا بود بهتر از نماز، چیزی باشد در اذان و اقامه ما آن را می‌گفتیم. لذا آن‌ها آمدند خیانتی که کردند حی علی خیر العمل را برداشتند «الصلاة خیر من النوم» گفتند یعنی بهتر از همه را با نوم مقایسه کردند!

در هر صورت... اگر واقعاً می‌خواهیم در کارهای حوزوی و درس‌های مان موفق بشویم و درس‌ها را خوب متوجه بشویم و به وظائف مان عمل کنیم یکی از بهترین راه‌های موفقیت مان نماز در اول وقت و نماز با حضور است.

باز از مرحوم نخودکی رضوان الله تعالی علیه نقل است ایشان از اوتاد و اولیاء الله و دارای چشم برزخیه بود خدای عالم، ولایت تکوینی به ایشان داده بود یعنی ما در میان متأخرین مثل مرحوم نخودکی کم داریم یک کتابی هم پسرشان در شرح حالش به اسم نشان از بی‌نشانی‌ها نوشته است، که البته فقط قسمت اولش خوب است. در قسمت‌های دیگر کتاب حرف‌های درویش و صوفی‌ها را قاطی کرده است. مرحوم نخودکی وصیت کرده بود من را یک جایی دفن کنید که زائرین امام رضا می‌آیند پایشان روی قبر من باشد.

بعضی از اساتیدمان که ایشان را دیده بودند قضایایی به صورت مشافهه برای ما نقل کردند مثل آقای محسنی ملایری خیلی با ایشان مأنوس بود یعنی سال‌ها با هم بودند یک قضایایی از ایشان نقل می‌کردند که آدم مبهوت می‌ماند رسد آدمی به جای که به جز خدا نبیند! آنچه که در کتاب‌ها آوردند خیلی از حقایق را نیاورده‌اند. به ایشان خدای عالم ولایت تکوینی داده بود ولایت تکوینی هم به هرکس نمی‌دهند.

در کنار حرم حضرت فاطمه معصومه سلام الله علیها یک بنده خدایی خیلی جزع و فزع می‌کرده است می‌گفت پسر من در خارج ایران برای درس رفته مریض شده و دکتر رفته و دکترها هم جواب دادند خیلی ناراحت است. مرحوم نخودکی از جیبش انجیر در می‌آورد می‌گوید این را بردار و بخور. خورد و گفت بچه‌ات خوب شد همه مبهوت ماندند که این چیست؟ پدر انجیر خورده بود و بعد از چند روز و یا چند ساعت پیام می‌آید که فلان روز بچه به صورت غیر طبیعی خوب شد و از آن حالت بیرون آمد.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته